

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 iulie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2017, declarat de către petiționarul **Dogotari Alexandru**

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 08.12.2015 – 22.01.2016;
28.06.2016 – 08.07.2016;
2. Instanța de recurs: 04.05.2016 – 14.06.2016;
06.02.2017 – 27.03.2017;

C O N S T A T Ă :

1. Petiționarul A.Dogotari, la 08 decembrie 2015 s-a adresat judecătorului de instrucție cu plângere în baza art.313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat constatarea ilegalității acțiunilor reprezentanților Procuraturii anticorupție, în cadrul examinării procesului penal nr.120pr/14 din 07 mai 2014, pe motiv că nu a primit de la procurorul N.Busuioc și A.Popenco ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 07 august 2015, astfel fiind în imposibilitate de a o contesta procurorului ierarhic superior, totodată solicitând ca în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 să se constate ilegalitatea acțiunilor procurorului N.Busuioc, care timp de 6 luni nu execută indicațiile instanței.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 iulie 2016, a fost respinsă, ca neîntemeiată, plângerea petiționarului A.Dogotari împotriva acțiunilor/inacțiunilor și actelor procurorului.

Instanța a constatat că, la 07 mai 2014, în Registrul de evidență al sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii anticorupție, au fost înregistrate materialele privind examinarea plângerii deținutului Penitenciarului nr.11 - Bălți, A.Dogotari ce viza preținsele acțiuni ilegale ale procurorului în Procuratura mun.Bălți, S.Marcauțan.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, R.Botnaru din 06 iunie 2014, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

Nefiind de acord cu ordonanța dată, la 25 iunie 2014, A.Dogotari a contestat-o în ordinea art299-299¹ Cod de procedură penală, iar prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului anticorupție, A.Popenco din 02 iulie 2014, cererea înaintată de către A.Dogotari a fost respinsă ca neîntemeiată.

Atât ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, R.Botnaru din 06 iunie 2014, cât și ordonanța procurorului adjunct al procurorului anticorupție, A.Popenco din 02 iulie 2014, au fost contestate de către A.Dogotari în instanța de judecată care, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 23 decembrie 2014, a respins solicitarea petiționarului, ca neîntemeiată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, a fost admis recursul declarat de către A.Dogotari, casată încheierea instanței de judecată din 23 decembrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fost dispusă declararea nulității ordonanțelor menționate supra din 06 iunie și 02 iulie 2014, cauza fiind remisă Procuraturii anticorupție pentru înlăturarea încălcărilor depistate.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, R.Botnaru din 07 august 2015, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii, care, la 18 martie 2016, a fost contestată de către A.Dogotari procurorului ierarhic superior, iar prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului anticorupție, A.Popenco din 18 aprilie 2016, cererea înaintată de către A.Dogotari a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

Ordonanțele procurorului în Procuratura anticorupție, R.Botnaru din 07 august 2015 și a procurorului adjunct al procurorului anticorupție, A.Popenco din 18 aprilie 2016, au fost contestate de către A.Dogotari în instanța de judecată, care a solicitat anularea acestora, invocând investigația insuficientă și superficială, lipsa de motivare și argumentare a circumstanțelor invocate, precum și faptul că nu au fost audiate persoanele asupra cărora a fost înaintată învinuirea.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 iunie 2016, cererea lui A.Dogotari privind anularea ordonanțelor din 07 august 2015 și 18 aprilie 2016, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La fel, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22 ianuarie 2016, a fost declarată inadmisibilă plângerea petiționarului A.Dogotari, care a fost contestată cu recurs, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, recursul a fost admis, casată încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22 ianuarie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a indicat că prima instanță a examinat cauza în absența părților procesului penal, precum și nu le-a audiat în cadrul unui proces judiciar echidistant, corect și echitabil.

Astfel, reexaminând plângerea lui A.Dogotari, prin prisma materialelor cauzei, prima instanță a constatat că asupra pretinselor inacțiuni ale procurorului N.Busuioc există deja o încheiere judecătorească, conform căreia s-a constatat că temeiuri și circumstanțe pentru reluarea urmăririi penale nu au fost identificate, iar legalitatea și corectitudinea ordonanței din 07 mai 2015 nu poate fi pusă la îndoială doar din simpla afirmație a petiționarului, totodată, nefiind stabilite încălcări ale drepturilor și intereselor legitime ale acestuia.

A mai indicat instanța că, o dată cu soluționarea în fond a cauzei privind declararea nulității ordonanțelor procurorului în Procuratura anticorupție, R.Botnaru din 07 august 2015, și procurorului adjunct al procurorului anticorupție, A.Popenco din 18 aprilie 2016, temeiurile invocate de către petiționar și-au pierdut actualitatea.

Totodată, cu referire la pretențiile petentului față de acțiunile procurorului N.Busuioc, instanța a precizat că, în virtutea prevederilor art.41 și 313 Cod de procedură penală, nu este competență să se expună asupra lor.

Complementar, instanța a precizat că pretențiile înaintate de către petiționar sunt declarative, iar acțiunile și actele procurorului legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.

3. Încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 iulie 2016, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

3.1. Încheierea dată a fost contestată cu recurs de către A.Dogotari, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, invocând că la emiterea încheierii contestate au fost admise erori de procedură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2017, recursul declarat de către A.Dogotari a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de recurs a indicat că, reieșind din prevederile art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, încheierea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 08 iulie 2016, este irevocabilă de la data pronunțării și nesusceptibilă căilor de atac, astfel că aceasta nu poate fi contestată în ordine de recurs, deoarece nu se referă la cazurile stipulate în și 437 alin.(1) pct.3¹) Cod de procedură penală.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs în anulare petentul A.Dogotari, care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că instanțele ierarhic inferioare au camuflat actele infracționale ale persoanelor cu funcții de răspundere, și anume a procurorilor; - procurorii R.Botnaru și N.Busuioc nu au efectuat vreo investigație și au refuzat transmiterea sumei de 4000 de euro procurorului S.Marcauțan și N.Bobu; - procesul penal a fost tergiversat timp de trei ani.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul său reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, reieșind din prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Din materialele dosarului se constată că, chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție și ulterior de către instanța de recurs, se referă la cele reglementate de art.313 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plîngerilor împotriva actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau alte organe care exercită activitatea specială de investigații.

Conform prevederilor art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la Curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și care se judecă conform prevederilor Titlului II Capitolul IV Secțiunea a 2-a § 2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

Încheierea primei instanțe, care a fost contestată de către A.Dogotari cu recurs în Curtea de Apel Chișinău de fapt este irevocabilă și nu se supune căilor de atac.

Colegiul atestă că, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal*, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta deși a devenit irevocabilă, nu dispune de calea extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Prin urmare, reieșind din normele sus menționate, hotărârea atacată de recurent nu este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău și decizia Curții de Apel Chișinău, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri

irevocabile prevăzute de alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Conform art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, situație ce persistă în cauza dată.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de A.Dogotari, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1), 452-453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul Dogotari Alexandru, împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 iulie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2017, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului,
Judecător

Elena Covalenco